

XIV.

Betænkning

over

Forflag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 11te Januar 1893.)

Det i Aar forelagte Lovforslag om Indfødsrets Meddelelse adskiller sig fra de i de foregaaende Aar forelagte ved det langt større Antal Personer, som det omfatter. Medens Gennemsnitsantallet i de senere Aar har været ca. 120 om Aaret, omfatter det i Aar forelagte Lovforslag i alt 389 Personer, og gennemgaar man de Oplysninger om disse Personers Livsforhold, som deres Ansøgninger indeholde, da viser det sig, at de paa forholdsvis faa Undtagelser nær ikke høre til de i økonomisk Henseende velstillede Samfundsklasser. Den Tanke paatvinger sig derfor uvilkaarlig, at det er de i Fjor vedtagne Love om Alderdomsunderstøttelse og det offentlige Fattigvæsen, der have fremkaldt den pludselige stærke Stigning af Ansøgnernes Antal, og at Sagen virkelig forholder sig saaledes, fremgaar klart ved en nærmere Betragtning af Ansøgningerne. Føntelte af disse udtales det nemlig ligefrem, at det er Ønsket om at opnaa Alderdomsunderstøttelse, der har fremkaldt Ansøgningen, og i overmaade mange af dem er dette Ønske vel ikke ligefrem udtalt, men paatrænger sig uvilkaarlig som det til Grund for Ansøgningen liggende Motiv.

Hertil kommer endnu den Omstændighed, at Udlændinge efter den ny Fattiglov ikke saaledes som hidtil kunne erhverve sig Forsørgelsesret i deres Opholdskommuner. Som Regel kunne de ikke en Gang erhverve sig Forsørgelsesret her i Riget, men kunne, naar de komme til at trænge til offentlig Forsørgelse, hjemsendes til deres Fødeland. Det er kun Svensterne, der i faa Henseende danne en Undtagelse, idet de ifølge særlig Overenskomst imellem Danmark og Sverig ikke kunne hjemsendes, naar de have opholdt sig her i Riget i 12 Aar, og de blive derfor, naar de efter Udløbet af dette Aaremaal trænge til offentlig Understøttelse, at forsørge her, dog ikke af Opholdskommunen, men af Stor kommunen. Forsørgelsesret i Opholdskommunen samt Ret til Alderdomsunderstøttelse kunne Udlændinge først faa, naar de have erholdt Indfødsret, og man kan derfor godt forstaa, at der fra adskillige Kommuner's Side i Aar har været større Betænknelighed ved at anbefale Ansøgningerne om Indfødsret end tidligere, og det forelagte Lovforslag adskiller sig derfor ogsaa fra de tidligere forelagte derved, at det omfatter 21 Ansøgere — Nr. 10, 49, 56, 61, 66, 87, 104, 122, 125, 133, 193;